

[Gisselbæk.]

de to Bilag, det ene fra Sportsfiskeri- og det andet fra Ferskvandsfiskeriforeningen, som ledsagede Lovforslaget, da det blev forelagt i Folketinget den 17. Januar 1930. Det er egentlig interessant Læsning.

Det er noget nyt, at Gedden, som efter den gældende Lov er fredet i April Maaned, er udgaaet af Lovforslaget. Der kan maaske nok være delte Meninger om, hvorvidt det vil være klogt at frede Gedden, idet det jo er en Rovfisk; men det er alligevel en Fisk, der godt kan koste Penge, og en Fisk, som udvikler sig hurtigt. Jeg vilde anse det for heldigst, om den Fredningstid, vi nu har, i April Maaned, som er Geddens Yngletid, blev indført i Lovforslaget. Jeg tror, det vilde være rigtigst, og jeg tror ogsaa, der er mange, der vilde være interesserede deri. Men som jeg nævnte, er Gedden en Rovfisk, og hvis ved et Ferskvandsareal, en Sø, eller hvad det nu kan være, de fiskeriberettigede bliver enige om, at de vil til at drive, om jeg saa maa sige, en Forædling af Fiskeriet, at de f. Eks. vil gaa over til Laks eller Ørred, skulde jeg ikke have noget imod, at der kunde gives Dispensation, saa at Ministeren kunde give Tilladelse til, at man udryddede Gedderne af saadanne Omraader.

Jeg vil lige nævne enkelte Paragraffer, som det vil være af Interesse at drøfte i det Udvalg, jeg regner med bliver nedsat. Der er f. Eks. § 2 i Lovforslaget, som omhandler den Afstand, hvori Fiskeredskaber maa anbringes i Ferskvandsomraader, og ligeledes § 9 om Fredningsbæltet. Et andet Punkt — det er § 14 i den gamle Lov, § 15 i Lovforslaget — er Mindstemaal for Fisk. Efter den gældende Lov beregnes Mindstemaalet fra Snudespids til Halerod, medens Lovforslaget bruger Udtrykket: fra Snudespids til Halefinnespids. Det tror jeg ikke er heldigt, for det kan godt være, at Fiskere faar fat paa Fisk — her tænker jeg særlig paa Rødspætter, og Bestemmelsen kommer jo ogsaa til at gælde for Saltvandsfiskeriet —, hvis Størrelse svarer til det Mindstemaal, der er fastsat i Loven; men saa kommer disse Fisk i Hyttefæde, og der gaar de saa længe, at de slider en Del af Halefinnen bort, saa at de er under det Mindstemaal, hvorefter de kan sælges i Handelen. Og paa det Tidspunkt er Fisken alligevel saa medtaget, at det ikke kan betale sig at smide den ud i Vandet, for den er ikke levedygtig mere. Derfor vil jeg ønske, at vi maa bevare Udtrykket „fra Snudespids til Halerod“.

Saa skal jeg blot endnu nævne, at der

jo hidtil har været en Fiskeriinspektør, som har haft Tilsyn med Ferskvandsfiskeriet. Men derom kan vi ogsaa tale i Udvalget.

Jeg skal med disse Ord anbefale Ferskvandsfiskerilovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting; og som jeg nævnte før, vil jeg gerne senere tillade mig at foreslaa, at det henvises til det Udvalg, som skal behandle Lovforslaget om Saltvandsfiskeri.

Josiassen: Det ærede 2det landstingvalgte Medlem (M. C. Jensen) var inde paa en større Udredning af Lovforslaget og dets Detailbestemmelser. Jeg skal ikke gøre mig skyldig i noget saadant; men jeg kan godt forstaa, at man fra den Side, paa den Plads, det ærede Medlem indtager overfor Fiskerne, ved en saadan Lejlighed maa komme nærmere ind paa Detailler end ellers.

Det er med Rette gjort gældende, at Fiskerilovgivningingen er meget omfattende, og det er fastslaaet i Dag ved Omtalen af disse mange Detailbestemmelser. Det er heller ikke underligt, om der kan være store Vanskeligheder at overvinde, naar man tager det Arbejdsfelt i Betragtning, hvorpaa Fiskeriet foregaar. Naar vi har Havfiskeri, Fjordfiskeri, Fiskeri i Søer og Aaer, Vige og Bække o. s. v., skal det naturligvis afføde Vanskeligheder. Hovedhensynet med de to Lovforslag, der nu foreligger, maa jo være at bidrage til, at den fremtidig gældende Lovgivning i det støre og hele tager Hensyn til Erhvervet, og man maa paa dette Omraade søge at skabe Love, der i nogen Grad staar Maal med den Udvikling, der har fundet Sted indenfor dansk Fiskeri gennem Aarene, en Udvikling ikke alene med Hensyn til Fiskerbaadene, deres Indretning og Størrelse, men en Udvikling, som ogsaa i Særdeleshed gælder Fangstredskaberne. Det er et Omraade, hvorpaa der er sket en rivende Udvikling gennem Aarene. Men der er ogsaa en anden Side af Sagen, som har Krav paa al mulig Opmærksomhed og Hensyntagen, og det er selve Fiskebestanden; det gælder Fredningsbestemmelserne, og det gælder Fangstmetoderne, som spiller en overordentlig stor Rolle.

Hvad angaar Lovforslaget om Saltvandsfiskeri, har det, som det allerede er omtalt, været Genstand for en indgaaende Behandling i det andet høje Ting, og til Trods for de mange forskellige Synspunkter, som blev gjort gældende under Behandlingen i selve Tinget og senere i Udvalget, har man til Slut opnaaet et saa godt som enstemmigt Resultat, idet de foreslaaede Æn-